Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 193 (1943) ♦ Четвер, 8 жовтня 1998 року ♦ Ціна договірна

СТАЛО ТЕМНО, БУДЕ Й ХОЛОДНО

В УКРАЇНІ ВІДКЛЮЧЕНО ВІД ГАЗОПОСТАЧАННЯ 12 ВЕЛИКИХ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЙ

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» у ВАТ «Укргазпром», 3—5 жовтня подача газу була припинена на Дарницьку ТЕЦ і Трипільську ТЕС (обидві — Київська обл.), Запорізьку, Придніпровську, Криворізьку (всі — Дніпропетровська обл), Слов'янську, Зуївську, Старобешівську, Вуглегорську (всі — Донецька обл), Добротвірську (Львівська обл.), Бурштинську, (Івано-Франківська обл.) Ладижинську (Вінницька обл.) ТЕС.

(Закінчення на 7-й стор.).

На взаємовигідних умовах

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Італійської Республіки в Україні Джан Луку Бертінетто. Під час розмови обговорювалося питання розвитку україно-італійських міжпарламентських відносин. Олександр Ткаченко також висловився за необхідність подальшого розвитку економічних і політичних зв'язків: на його думку, цьому сприяє й чинна законодавча база. Він підтримав пропозицію посла обмінятися візитами голів парламентів та розпочати конкретне співробітництво у космічній галузі.

Вітання з Днем юриста

Шановні друзі!

Минув рік з часу заснування вашого професійного свята — Дня юриста. Не на голому місці з'явилося воно, а увібрало в себе всі кращі традиції юридичної науки і практики, відкрило простір для розбудови незалежної демократичної, правової держави. Бо саме юристи —багатотисячний загін працівників, до якого належать судді і адвокати, науковці і викладачі права, правоохоронці і нотаріуси, — стоять на сторожі Свободи і Права, Моральності і Милосердя. Вам належить чільне місце у формуванні правової свідомості громадян і правової культури суспільства.

(Закінчення на 3-й стор.).

День відкритого листа

Спілкуємося з читачами — допомагаємо розв'язувати їхні проблеми

У Сімферополі 5 жовтня відбувся день відкритого листа «Голосу України» за участю Голови Верховної Ради Криму Леоніда Грача і голови Кабінету міністрів Сергія Куніцина, членів уряду, депутата парламенту України Анатолія Раханського, кримських депутатів, керівників різних відомств і закладів.

Протягом двох годин було розглянуто майже 30 листів читачів «Голосу України», дано відповіді на 36 телефонних дзвінків «гарячої лінії», позитивно вирішено 28 запитів, скарг і пропозицій кримчан. Найважливіші проблеми мешканців півострова керівники Криму взяли на контроль. Цього тижня 119 авторів листів і телефонних дзвінків одержать відповіді. 6 жовтня визна редакція працювала з листами читачів у Севастополі.

Докладну розповідь про день відкритого листа наша газета опублікує після вжиття заходів по кожному сигналу читачів «ГУ» — учасників акції.

P.S.

- Сьогодні в Києві матері загиблих військовослужбовців зібралися на позачерговий з'їзд.
- Унаслідок вибуху в цеху Сімферопольського пивобезалкогольного комбінату загинуло троє і травмовано чотири особи.
- 10 дітей одного з іллічівських дитсадків (Одеська обл.) госпіталізовано з діагнозом дизентерія.
- Під час ремонту на керченському заводі «Затока» загорівся грецький танкер.
- У Києві почався опалювальний сезон.

Виноград занесуть до Червоної книги

У КСП «Лиманський», що в Очаківському районі на Миколаївщині, гаряча пора — збирання винограду. Треба встигнути до морозів зібрати янтарні грона. Ось чому керівник господарства Володимир Савченко звернувся по допомогу до школярів, пенсіонерів. Робота на виноградниках кипить. Буде зібрано 2 тисячі тонн винограду. А раніше врожай у господарстві, що спеціалізується на вирощуванні цієї культури і виробництві виноматеріалів, сягав 5 тисяч тонн.

Чому він знизився у 2,5 разу?

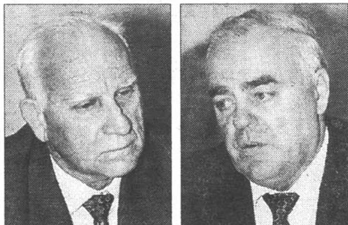
(Закінчення на 8-й стор.).

На знімках: школярі збирають виноград; голова КСП «Лиманський» Володимир Савченко.

Фото Олександра КРЕМКА.

У номер

Претензій не мають

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко зустрівся з представниками Міжнародного епізоотичного бюро (МЕБ). Він запевнив гостей, що Україна чітко виконує рекомендації МЕБ та вчасно сплачує членські внески (304 тисячі франків на рік). Генеральний директор МЕБ доктор Жан Бланку та президент Європейської комісії МЕБ доктор Нікола Бєлєв підкреслили: МЕБ не має жодних претензій до України щодо роботи ветеринарних служб із профілактики та ліквідації небезпечних для людей хвороб тварин.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Заява фракції виборчого блоку Соціалістичної та Селянської партій України (Лівий центр)

Кожний день суспільного життя в Україні свідчить про зростання рівня зубожіння серед більшості її населення та невдоволення людей, які вже не в змозі вижити за сучасних умов... Їм сьогодні голодно і холодно. Однак керівництво держави байдуже до цих явищ, і тому з загальнонаціональних каналів радіо та телебачення щодня з радістю сповіщають про успіхи ринкових реформ. А Президент України Л. Кучма та його уряд продовжують нищівний курс для нашої країни за вказівками відомих міжнародних фінансових хазяїв.

Внаслідок чого в народі зростає бажання привернути увагу тих, хто при владі, до реального стану в державі та висловити недовіру тому, хто обіцяв, але виявився не здатним змінити життя на краще. Саме тому, згідно з законом, люди виступають за проведення всеукраїнського референдуму за дострокове припинення повноважень Президента України Л. Кучми.

Однак у ряді областей місцеві органи влади почали перешкоджати законному волевиявленню громадян. Так, незважаючи на вчасно подані заяви про проведення зборів громадян з питання всеукраїнського референдуму, владні структури знаходять різні причини для відмов, особливо в наданні приміщень.

Фракція виборчого блоку Соціалістичної та Селянської партій України (Лівий центр) наголошує на тому, що такі дії з боку виконавчих органів свідчать про зловживання владою, а отже, і про їх протиправність. Доводиться нагадувати, що таким чином порушуються норми Конституції України щодо безпосереднього волевиявлення народу. Адже частини 1 і 2 статті 5 Основного Закону України проголошують верховенство цього права народу, а стаття 69 вказує на те, яким чином воно здійснюється, тобто шляхом всеукраїнського референдуму, виборів та інших форм безпосередньої демократії (народовладдя). До того ж стаття 72 Конституції визначає, що всеукраїнський референдум призначається не тільки Верховною Радою або Президентом України, а й «проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України».

Організація і порядок референдумів, як вимагає п. 20 статті 92 Конституції України, визначені Законом «Про Всеукраїнський та місцеві референдуми».

Отже, на сьогодні нема жодних підстав для ігнорування законних вимог громадян щодо проведення їх зборів з утворення ініціативних груп зі збору підписів за проведення всеукраїнського референдуму. Однак є випадки зловживання владою та перевищення повноважень окремими її представниками. А органи прокуратури зайняли споглядальну позицію.

Фракція попереджає всіх посадових осіб про кримінальну відповідальність за порушення чинних законів та Конституції України.

Пам'ятаймо, що перед законом усі рівні.

Парламентська хроніка

ВІД ТЕРОРУ БАНДИТІВ НАРОД ЗАХИСТИМО, А ВІД ТЕРОРУ ЦІН...

Вечірнє засідання 6 жовтня

Під завісу вечірнього засідання у сесійному залі пролунали цифри, що зігріли душі наших стероризованих черговим ціновим обвалом громадян. Народний депутат Наталія Вітренко запропонувала підвищити з жовтня цього року величину вартості межі малозабезпеченості з 73,7 до 118 гривень на людину, а мінімальну заробітну плату - до 148 гривень. Щоправда, потім голова профільного з цих питань парламентського комітету Євген Марчук, загалом підтримуючи такий крок колеги, зауважив, що питання це не підготовлене згідно з нормами регламенту, оскільки його досі не вдалося розглянути на засіданні комітету. А не вдалося тому, пояснив він, що Кабінет міністрів на вимогу парламентаріїв ще й досі не надав відповідних розрахунків.

Зате наше населення віднині затишніше почуватиметься перед загрозою терористичних актів. Парламент вніс зміни до Кримінального і Кримінально-процесуального кодексів України стосовно боротьби з терористичними проявами. У нашому законодавстві з'явилися такі поняття, як терористична група, терористична організація тощо, і передбачено сувору кримінальну відповідальність за їх створення і діяльність, а нашим правоохоронцям і судовим органам уже не доведеться кваліфікувати терористичні прояви як хуліганство. Щоправда, дай Боже, щоб за наших порядків не довелося чути і про кваліфікацію навпаки: звичайного хуліганства — як тероризму.

На цьому засіданні парламент ухвалив іще кілька законів. Зокрема, внесено зміни до деяких законодавчих актів у зв'язку з прийняттям Закону України «Про передачу об'єктів права державної і комунальної власності», а також зміни суто технічного характеру до статті 21 закону про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі. Пристали народні обранці і на пропозиції глави держави до першого пункту прикінцевих положень закону «Про оренду землі», внаслідок чого закон набере чинності з дня його опублікування, а ось друга і третя частини п'ятої статті наберуть чинності лише після розмежування, згідно із законодавством, земель державної та комунальної власності (до того земельні ділянки надаватимуть в оренду відповідно до вимог Земельного кодексу).

За скороченою процедурою парламент прийняв дві постанови: про вилучення і надання земельних ділянок для несільськогосподарських потреб та попереднє погодження місць розташування об'єктів, а також про заходи з виведення із кризового стану гірничо-металургійного комплексу. А ось ратифікувати Міжнародну конвенцію про заборону розробки, виробництва, накопичення і застосування хімічної зброї та її знищення не вдалося. Незважаючи на неодноразові нагадування залові, що Україна — єдина європейська держава з розвинутою хімічною промисловістю, яка не ратифікувала цю конвенцію. Як засвідчили результати поіменного голосування, проти ратифікації була фракція комуністів.

Цього ж дня парламент не погодився на створення низки додаткових парламентських комітетів, у тому числі і вже знайомих виборцям комітетів з питань Чорнобильської катастрофи та з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією. Один з головних аргументів — баланс політичних сил у парламенті майже стабілізувався і не варто втягуватися у чергові політичні торги й відступати від законотворчого процесу.

Наступні пленарні засідання розпочнуться 13 жовтня, а до кінця цього тижня парламентарії працюватимуть у комітетах.

Анатолій БЕНЬ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Заробили, та не отримали

Публікуємо дані Національного банку про стан заборгованості з виплати заробітної плати загалом по Україні

ЗАТРИМКИ ВИПЛАТИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ПО УКРАЇНІ СТАНОМ НА 1 ЖОВТНЯ 1998 РОКУ*

(в млн. гривень)

	на 1 липня 1998 року Загальна сума заборгован.	на 1 серпня 1998 року Загальна сума заборгован.	на 1 вересня 1998 року Загальна сума заборгован.	на 26 вересня 1998 року Загальна сума заборгован.	на 1 жовтня 1998 року Загальна сума заборгован.
Всього по Україні, в тому числі	5785.4	5996.8	6201.3	6477.6	6423.1
— по бюджетних організ.	843.8	909.5	949.0	999.2	978.9
— по небюджетних організ.	4941.6	5087.3	5252.3	5478.4	5444.2
По всіх підприємствах і організаціях по строках:					
— до місяця	456.4	457.0	467.7	536.1	485.7
— від 1 до 2-х місяців	465.2	482.0	477.1	495.5	488
— від 2-х до 3-х місяців	539.7	556.0	549.0	573.9	559.7
— понад 3 місяці	4324.1	4501.8	4707.5	4872.1	4889.7

ЗАТРИМКИ ВИПЛАТИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ НА 1 ЖОВТНЯ 1998 РОКУ

(тис. грн.)

Назва	Загальна кількість випадків	Загальна сума заборгованості	Прострочена заборгованість у заробітній платі по причинах: Відсутність коштів на коррахунках банку		Відсутність коштів на рахунках підприємств, установ і організацій		Відсутність готівки в банках у зв'язку з несвоєчасним завезенням з вини рег. упр. НБУ		Інші причини	
			К-сть	сума	К-сть	сума	К-сть	сума	К-сть	сума
Всі організації і установи										
1. Вінницька	14149	198596.5	0	0.0	14149	198596.5	0	0.0	0	0.0
2. Волинська	8878	131972.9	0	0.0	8864	131922.8	0	0.0	14	50.1
3. Дніпропетровська	11525	638806.2	0	0.0	11501	638733.5	0	0.0	24	72.7
4. Донецька	18397	919869.5	0	0.0	18374	919677.7	0	0.0	23	191.8
5. Житомирська	14476	164241.6	0	0.0	14404	163981.6	0	0.0	72	260.0
6. Закарпатська	1779	59624.7	0	0.0	1779	59624.7	0	0.0	0	0.0
7. Запорізька	10956	260187.2	0	0.0	10934	260126.8	0	0.0	22	60.4
8. Івано-Франківська	2277	132995.8	0	0.0	2277	132995.8	0	0.0	0	0.0
9. Київська	3574	227065.7	0	0.0	3543	226889.7	0	0.0	31	176.0
10. Кіровоградська	11790	188997.3	0	0.0	11790	188997.3	0	0.0	0	0.0
11. Республіка Крим	3267	257041.7	0	0.0	3034	256168.6	0	0.0	233	873.1
12. Луганська	11624	573849.8	0	0.0	11499	573563.7	0	0.0	125	286.1
13. Львівська	22367	270689.3	0	0.0	21540	269968.2	0	0.0	827	721.1
14. Миколаївська	3468	183318.1	0	0.0	3336	182714.6	0	0.0	132	603.5
15. Одеська	7255	181467.8	0	0.0	6705	180776.7	0	0.0	550	691.1
16. Полтавська	3573	216367.3	0	0.0	3573	216367.3	0	0.0	0	0.0
17. Рівненська	12948	148707.0	0	0.0	12948	148707.0	0	0.0	0	0.0
18. Сумська	1570	189035.1	0	0.0	1567	189024.1	0	0.0	3	10.9
19. Тернопільська	2113	141502.0	0	0.0	2104	141497.3	0	0.0	9	4.6
20. Харківська	16745	363206.1	0	0.0	16620	363054.1	0	0.0	125	151.9
21. Херсонська	8282	157913.0	0	0.0	8171	157756.8	0	0.0	111	156.1
22. Хмельницька	17176	193282.8	0	0.0	17149	193233.4	0	0.0	27	49.4
23. Черкаська	3031	191574.1	0	0.0	3027	191565.7	0	0.0	4	8.3
24. Чернігівська	21439	166429.9	0	0.0	21439	166429.9	0	0.0	0	0.0
25. Чернівецька	11830	92183.2	0	0.0	11468	91247.0	0	0.0	362	936.1
26. Київ	7512	168256.8	8	15.1	6592	166046.8	0	0.0	912	2194.8
27. Оперу НБУ	220	5257.7	0	0.0	198	5123.7	0	0.0	22	134.0
28. Головне управління НБУ	11	645.9	0	0.0	11	645.9	0	0.0	0	0.0
Усього	252232	6423084.8	8	15.1	248596	6415437.4	0	0.0	3628	7632.2

***) без врахування виплат зарплати з виручки, розрахунків натурою, нарахованих сум податків, а також інших безготівкових перерахувань заробітної плати.**

Обговорюємо законопроект

Бути чи не бути військовим судам?

ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ України подано декілька законопроектів «Про судоустрій». Один з них підготовлений Міністерством юстиції. Цей законопроект, визначаючи систему судів України, не передбачає наявну сьогодні систему військових судів. Наскільки обгрунтована така позиція і чи має вона сенс? Саме з цих запитань ми почали бесіду з головою ради суддів України, заступником голови військової колегії Верховного суду України, генерал-майором юстиції Миколою ДРИГОЮ.

— Щодо обгрунтування цієї пропозиції хочу повідомити, що розробниками законопроекту жодних пояснень надано не було. З приватних бесід сторонників позиції про непотрібність військових судів (серед яких, зокрема, й деякі народні депутати) знаю, що головним аргументом є те, що військові суди, їх судді залежні від командування, а тому справи не можуть розглядатися об'єктивно. Але багаторічна практика показує, що це не так. Сьогодні вже законодавчо закріплені гарантії незалежності військових суддів. Обрання суддів не залежить від командування. Зокрема, кандидатуру офіцера-юриста вносять на розгляд кваліфікаційної комісії військових судів, куди входять, крім військових суддів, народний депутат України, представник від наукових закладів, а потім матеріали подають на призначення на посаду судді. Військові звання всім суддям присвоює Президент України, а не військове командування. Фінансування військових судів виділяється окремо в державному бюджеті України.

— Але, як відомо, військові суди розглядають значно менше справ, ніж звичайні суди. То, може, є сенс все-таки розгляд справ передати звичайним судам?

— Справді, військові суди розглядають менше справ. І ця обставина, до речі, є другим аргументом позиції про необхідність ліквідації військових судів. Але тут є декілька важливих, як на мене, аргументів, що заслуговують на увагу.

Перше. Я завжди був прихильником того, що суддя не повинен розглядати велику кількість справ, інакше порушень прав і інтересів громадян не оминути, хоча б порушень процесуальних строків, що в нашій сучасній судовій практиці досить розповсюджене явище. Велика завантаженість суддів призводить до зменшення якості судочинства. Уявіть ситуацію. Суддя районного рівня в день розглядає 3-4 кримінальні та 8-10 цивільних справ. Ліквідувавши військові суди ми збільшимо це навантаження. Хто в цьому виграє? Запитання риторичне.

— Для того, щоб позбавити ваших опонентів аргументу незавантаженості суддів, може, є необхідність і можливість збільшити навантаження військових суддів?

— Щодо збільшення навантаження, то свої міркування з цього приводу я вже висловив, а щодо можливості збільшення навантаження, то вона є. Логічною була б, наприклад, передача розгляду військовим судам справ стосовно військовослужбовців всіх військових формувань, в тому числі атестованого складу МВС.

Але й це не головне, коли ми кажемо про необхідність мати військові суди. Специфіка організації й діяльності Збройних сил України, інших військових формувань потребує, я в цьому переконаний, і специфічні органи військової юстиції.

— У чому проявляється така специфіка?

— По-перше, в тому, що значна частина справ розглядалася у військових частинах, в присутності військовослужбовців, що характерно для діяльності військових судів.

— Чому?

— Це пов'язано із специфічними функціями, покладеними на військові суди. Розгляд справ у військових частинах має великий ефект у попередженні злочинів. Як правило, в судовому засіданні допитується велика кількість потерпілих, свідків (справи про порушення статутних правил взаємовідносин між військовослужбовцями, корисливі злочини тощо), військові частини, які виконують всім відомі специфічні завдання, не зможуть відрядити в райцентр (де розміщено той чи інший суд) велику кількість військовослужбовців, тому судовий процес може зірватися. Військові суди гарнізонів виїжджають у гарнізони і там розглядають справи. До речі, проведення судових засідань у військовій частині для розгляду справи за наявної завантаженості районного судді неможливе.

І головне — для забезпечення нормальної діяльності військового організму потрібно розглядати справи у встановлений законом термін. Без погіршення якості розгляду в 1997 році та в першому півріччі 1998 року в 10-денний строк з моменту надходження справи до суду було розглянуто 90 відсотків усіх справ. Це дуже важливо. Адже не може військовослужбовець, який скоїв злочин, довго чекати судового засідання, перебуваючи, наприклад, в розташуванні прикордонної частини чи частини, яка несе бойове чергування. Йому (злочинцю) не можна довіряти зброю, не можна залучати до несення служби тощо. Довге тримання на гауптвахті також потребує додаткового вивільнення військовослужбовців від їх основних обов'язків.

Крім того, сьогодні військові суди дедалі частіше розглядають скарги військовослужбовців на неправомірні дії командування. Здебільшого це скарги на накази командування про звільнення з військової служби, на невиплату чергового утримання і на відмову в наданні житла тощо. Розгляд таких скарг вимагає знання військового законодавства, а то й специфіки служби. А це притаманно лише військовим суддям, які є кадровими офіцерами. Не слід також забувати і про мобілізаційну готовність: ліквідація військових судів унеможливить мобілізаційне розгортання судів в особливий період.

— Сподіваюся, що ваша позиція буде врахована при обговоренні законопроекту у Верховній Раді України і знайде підтримку не тільки у військових суддів, а й у інших військових чи цивільних осіб. Дякую за бесіду.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Думка вченого

Висловити свої міркування з цієї проблеми ми попросили також кандидата юридичних наук, старшого наукового співробітника Інституту законодавства Верховної Ради України Галину ОМЕЛЬЯНЕНКО.

— Галино Миколаївно, враховуючи ваш багаторічний досвід роботи в судовій системі на посаді заступника голови колегії по кримінальним справам Верховного суду України, як ви вважаєте, наскільки сьогодні законодавчо можливо і необхідно існування військових судів?

— Насамперед хочу наголосити, що військові суди не є спеціалізованими, як дехто уявляє собі або хоче, щоб так було. Військові суди не є спеціалізованими — вони не мають спеціальної юрисдикції, є тільки спеціалізований суб'єкт — військовослужбовець. Тому з часом військових судів не повинно бути. А для того, щоб відповісти на ваше запитання, треба з'ясувати, що собою представляють військові суди сьогодні. Всього у нас є декілька гарнізонних та регіональних військових судів. Завершенням цієї структури є військова колегія Верховного суду України. Фактично всі військові суди входять у єдину систему судів загальної юрисдикції.

— Таким чином військові суди хоч і входять до системи судів загальної юрисдикції, але все-таки мають свою специфіку?

— Безумовно. При розгляді певної категорії справ, а особливо щодо військових, потрібна спеціальна підготовка. Суддя повинен знати військові статути, порядок несення військової служби, причини та умови, що сприяють скоєнню злочинів у військових підрозділах, які нерідко мають свою специфіку.

Судді, так би мовити, цивільного суду таких особливостей не знають і, звичайно, їх спеціальна підготовка займе деякий час, потребує деяких матеріальних та інших витрат.

Свого часу окремі фахівці пропонували створити спеціалізовані склади суддів. Але скажіть, як такий спеціалізований склад створити, наприклад, в районному суді? Тому мені здається, що на певному етапі існування військових судів можливе. Але, на мій погляд, повинна змінитися підсудність справ, що в них розглядаються — вона має скоротитися. Військові суди повинні розглядати справи військовослужбовців, які скоїли лише військові злочини, всі інші справи розглядають у звичайних судах. Серед фахівців існують й інші точки зору, наприклад: військові суди повинні розглядати всі злочини, скоєні військовослужбовцями, але будь-яких цивільних справ військовий суд не повинен розглядати, як це робиться нині.

Щодо необхідності існування військових судів хочу наголосити, що сьогодні вони повинні існувати хоча б і тому, що наша держава, хоч і є мирною, все-таки бере участь у миротворчих місіях, які здійснюються за допомогою українських військових формувань. Який суд, скажіть, повинен розглядати справи, якщо матимуть місце злочини, скоєні військовослужбовцями в цих особливих умовах? Безумовно, військовий суд.

— Мабуть, існують й суто практичні проблеми, які можуть виникнути після ліквідації військових судів, наприклад, територіальна?

— Так. Територіально, наприклад, гарнізон — не район у місті, і навіть не район в області. Певною мірою присутні й економічні фактори.

— Який же висновок?

— Наявність військових судів в системі судів загальної юрисдикції не суперечить чинній Конституції. У системі судів загальної юрисдикції може існувати військовий суд, який в певній частині вирішує спеціальні питання. Структура військових судів може бути такою, яка вже існує протягом багатьох років в Україні й вже позитивно зарекомендувала себе.

Вітання з Днем юриста

(Початок на 1-й стр.).

Ваша діяльність і особистий приклад кожного з вас безпосередньо пов'язані з авторитетом держави в народі. Це ви здійснюєте одну з благородних справ: через виховання поваги всіх до Закону на практиці реалізуєте найдемократичніший принцип формування громадянського суспільства «Держава — для людей» всупереч минулому постулату: люди — для держави.

Розумію, — і це, безперечно, усвідомлюєте ви, — що професійне свято юристів — це не тільки привід для цілком заслужених урочистостей, але й своєрідний момент Істини, за якою належне віддається і взірцевим служителям Богині Правосуддя — Феміди, і тим, хто не дорожить її праведним йменням.

Від щирого серця вітаю вас з нагоди першої річниці Дня юриста, бажаю здоров'я та успіхів у вашій благородній вахті Права і Милосердя.

Олександр ТКАЧЕНКО,
Голова Верховної Ради України.

У комітетах Верховної Ради України

Діти мають навчатися не менш як одинадцять років. З батьків також спитають

На виїзному засіданні Комітету з питань науки і освіти, яке відбулося в київському ліцеї «Поділ», за участю Міністерства освіти України, Головного управління освіти Київської міськдержадміністрації та педагогічного колективу ліцею обговорено проект закону України про загальну середню освіту. Голова підкомітету з питань базової освіти Людмила Пасєчна повідомила, що в комітеті опрацьовують не лише зауваження й пропозиції до зазначеного законопроекту, які надійшли від народних депутатів України, а й особливо ретельно ті матеріали, отримані від учасників серпневих конференцій вчителів, громадських організацій, педагогів і батьків. Коментуючи зміст зауважень і пропозицій, Людмила Пасєчна зазначила, що законопроект формує нову модель загальної середньої освіти. Зокрема, у положеннях проекту закону детальніше, ніж в Законі України «Про освіту», сформульовано статті, що розкривають поняття загальної середньої освіти та її систему.

Так, розділ «Загальноосвітні навчальні заклади» істотно розвиває положення статті 36 Закону України «Про освіту». У ньому законодавчо закріплюється не лише різноманітність загальноосвітніх закладів, але й специфіка їх діяльності. Уточнено правові засади функціонування загальноосвітніх навчальних закладів різних типів і форм власності, порядок їх створення, реорганізації та ліквідації.

В іншому розділі запропоновано підходи, що зумовлені потребою подовжити термін здобуття повної загальної середньої освіти. У більшості європейських країн вона становить 12 — 13 років, а наш проект передбачає одинадцятирічний обов'язковий термін навчання.

Визнано за доцільне, що учасниками навчально-виховного процесу мають бути не лише учні й педагоги, а й батьки та представники підприємств, установ і організацій, які беруть участь у навчально-виховній роботі. Цим самим підкреслюється, що школа й освіта — всенародна справа, а не монополія органів освіти.

У законопроекті вперше визначено, що саме батьки або особи, які їх замінюють, відповідальні за здобуття неповнолітньою дитиною загальної середньої освіти.

Щодо мови навчання в системі загальної середньої освіти, то ця норма чітко визначена у Законі України «Про освіту». Редакція статті 7 проекту закону про загальну середню освіту не повинна суперечити нормам, визначеним Конституцією України. Отже, законодавчо врегульована редакція цієї статті і буде винесена на розгляд Верховної Ради України повторно.

Серйозне занепокоєння педагогів і народних депутатів України викликало питання фінансового забезпечення основних положень законопроекту в складних економічних умовах. Наголошувалось, що мають бути вишукані можливі варіанти й конкретні пропозиції щодо механізмів фінансування закладів освіти. Відтак, одним з головних завдань комітету на сьогодні є проект закону України про державний бюджет України на 1999 рік. Свої міркування й пропозиції висловили народні депутати України Костянтин Ситник, Євген Красняков, Олег Грачов, Володимир Кафарський та інші. Відбулася щира й відверта розмова педагогів-практиків і представників вищого органу законодавчої влади.

Прес-служба
Верховної Ради України.

10 ВЕРЕСНЯ нинішнього року «Голос України» надрукував статтю «Історія боргу Лисичанського НПЗ». В ній ми пообіцяли невдовзі повернутися до цієї теми і висловили сподівання, що це буде матеріал про те, як Лисичанський НПЗ розраховується з боргами. Однак, зізнаємося, вже тоді, з огляду на обставини створення робочої групи з перевірки ВАТ «ЛиНОС» та завдання, які ставилися перед нею, надії на швидке завершення справи та повернення боргу кредиторам були непевними. Втім, хотілося вірити, що українська влада розуміє:

Кредитор — це не ворог

А особливо ж у нашому випадку, адже давальницька сировина надійшла до Лисичанського НПЗ, коли там катастрофічно падали обсяги переробки нафти. Тобто підприємство у надто скрутній ситуації мало змогу без зайвого фінансового ризику та проблем із транспортуванням регулярно отримувати і переробляти значні обсяги давальницької нафти. Що йому залишалося? Домовитися про вигідні умови переробки і форму оплати та послідовно і чесно виконувати їх, маючи стабільний прибуток. Та й держава отримала б стабільне джерело надходжень до бюджету у вигляді податків. Як мовиться, за такого розвитку подій партнерам залишалося б час від часу зустрічатися задля того, щоб випити по чарці за успішне виконання попередньої угоди й укласти нову... Та, на жаль, нині так буває вкрай рідко. Що вже казати про ті часи, коли купці вірили один одному на слово і беззастережно його тримали. Сьогодні часто намагаються обійти навіть юридично засвідчені угоди та рішення арбітражних судів, котрі хочуть того чи ні, але, виходячи із норм законів, таки мусять ставати на заваді любителям привласнити чуже майно. Останні, як базарні злодюжки, витягнувши чужого гаманця, найгучніше гукають: «Тримай злодія!». Самі ж у загальний колотнечі намагаються тихенько зникнути з місця крадіжки. Хіба не нагадує це поведінки керівництва та профспілки «ЛиНОСа», які замість того, щоб виконувати угоди та рішення суду і повернути заборговане, постійно шлють «привіти» до Президента, Кабінету міністрів та Верховної Ради України, заявляючи, що кредитори добиваються отримання безпідставного збагачення — коштів, яких вони не заробили — за рахунок визнання банкрутом ВАТ «ЛиНОС», а тому, мовляв, «пора употребить власть, восстановить справедливость...». Отже, коли зайшла мова про справедливість, то бодай фрагментарно нагадаємо історію виникнення боргу ВАТ «ЛиНОС» перед одним із кредиторів — НВО «Агрокомплекс». Докладно про це

Ми вже писали

у згадуваній публікації від 10 вересня. Але відтоді сталися події, котрі вказують на те, що влада вирішила закону протиставити владу. Тобто, як і просили представники заводу, з'явилися спроби «употребить власть». Утім, до цих подій ми ще повернемося. Отже, спеціально для «власті» нагадаємо. У 1992 році НВО «Агрокомплекс» уклало з Лисичанським НПЗ договір про поставку 225 тисяч тонн давальницької нафти, які й надійшли на підприємство у квітні 1992 року. І вже тоді почалися проблеми, оскільки «ЛиНОС» відмовлявся визнавати факт такої поставки, а відтак не відвантажував належні «Агрокомплексу» нафтопродукти.

Докладніше про всі перипетії тих часів читайте у «ГУ» від 10 вересня 1998 року, а ми лише скажемо: під тиском неспростовних фактів «ЛиНОС» таки змушений був визнати, що отримав нафту. Але «Агрокомплекс» тоді вже зазнав чималих збитків. Так було покладено початок занепаду нафтогіганта, бо, зважаючи на ці обставини, давальці відмовлялися поставляти нафту до Лисичанська. Зокрема, той самий «Агрокомплекс» не наважувався здійснити поставку на підприємство другої партії нафти обсягом 350 тисяч тонн.

Наголосимо: це стосується не лише «Агрокомплексу». До прикладу, у газеті «Бізнес» (№ 34, 14 вересня 1998 року) у статті «Давальцям наступають на пальці» зазначається: «Зменшення поставок в Україну, що триває уже який рік підряд, викликане переважно внутріукраїнськими факторами. Одна із відомих давальницьких фірм «Райдз Хілл» пояснює свою відмову від операцій в Україні «ускладненими схемами розрахунків». Більшість давальців підтверджують наявність проблеми несвоєчасної оплати за поставлену сировину, і це, як правило, перекреслює бажання працювати в країні... Саме загроза державного втручання в діяльність «ЛиНОСа» і викликала їх відхід з цього НПЗ».

Тож хоча керівництво «ЛиНОСа» і вважає, що причиною всіх його крахів стало вилучення державою нафтопродуктів, вироблених із давальницької сировини, ми, на підставі аналізу розвитку подій, не дуже схильні у це вірити. Тобто ми цілковито згодні з тим, що однією з причин краху «ЛиНОСу» була відмова давальців постачати на підприємство нафту, але не зовсім згодні із тим, що винна лише держава, на яку й сьогодні перекладається вся відповідальність. Зрозуміло, так безпечніше, бо, як мовиться, одних нема, а ті далеко... Але для нас очевидно, що вина за неповернення нафтопродуктів тому ж таки «Агрокомплексу» лежить в основному на підприємстві, керівництво якого, замість працювати над поверненням боргу, всю свою силу та енергію спрямувало на привласнення чужого майна. А щоб якось виправдатись перед кредитором, у хід було пущено урядову телеграму, підписану тодішнім прем'єр-міністром Л. Кучмою, про необхідність вилучення для сільгосппотреб усіх нафтопродуктів, вироблених у вересні—жовтні 1992 року. Мовляв, ми виконали урядову вимогу. Але при цьому керівництво підприємства «соромливо замовчує», що, стверджуючи це, воно просто пересмикує карти, оскільки за договором та доповненнями до нього між НПЗ та «Агрокомплексом» про переробку давальницької нафти нафтопродукти, вироблені із поставлених у квітні 1992 року 225 тисяч тонн нафти, повинні були передані власнику у червні—липні 1992 року. Як бачимо, осінь тут іще й не ночувала, а тому посилання на урядову телеграму є нічим іншим, як намаганням вигородити себе перед тим самим урядом та прикрити свої оборудки. Дивує те, що цей «аргумент» у дискусії використовується й донині. Зрозуміло, НВО «Агрокомплекс» у цій ситуації

Не залишалося нічого іншого,

як звернутися із позовом до Арбітражного суду. І здавалося, що його рішення вплинуть на боржника, адже вони передбачали повернення боргу. Причому планувалося це зробити мало не з держрезервів. Зокрема, Держкомнафтогаз затвердив поданий гендиректором Лисичанського НПЗ графік повернення нафтопродуктів від переробки 225 тисяч тонн нафти за рахунок держресурсів... А оскільки здавалося, що нарешті знайдено шлях взаємоприйнятного розв'язання проблеми боргу, то «Агрокомплексу» для «розкрутки» підприємства було запропоновано поставити ще одну партію нафти. Мовляв, тільки-но запрацює підприємство, відразу почнеться ритмічне погашення боргу. І «Агрокомплекс» на це «купився». 19 серпня 1993 року було підписано договір про поставку ще 150 тисяч тонн нафти, а 20 серпня цього ж року — ще один договір про поставку наступних 200 тисяч тонн нафти. Завод навіть почав був виконувати взяті на себе зобов'язання, та після того, як прийняв на переробку 150 тисяч тонн нафти, його керівництво знову повернулося до випробуваних методів. Зрозуміло, що «Агрокомплекс», як до речі й інші давальці, у цій ситуації відмовлялися поставляти нафту на завод, і він почав катастрофічно втрачати потужності. Оскільки ж кредитори знову звернулися до суду, то керівництво ВАТ «ЛиНОС» з метою затягти судовий процес або й взагалі повернути його в іншу площину (мовляв, комерсанти хочуть заволодіти державною власністю) стало бомбардувати листами і заявами Президента, Верховну Раду, Кабінет міністрів, Фонд держмайна із закликами вплинути на арбітражний суд та захистити державні інтереси. Маючи, звичайно, на меті уникнути сплати боргів, що виникли насамперед з вини керівництва підприємства. І, що цікаво, органи державної влади підтримали таку «гру» керівництва заводу: маємо безліч їх листів на адресу Вищого арбітражного суду, в яких звертається увага на те, що рішення потрібно приймати в інтересах ВАТ «ЛиНОС», бо це, мовляв, відповідає загальнодержавним інтересам.

А судді що?

Вони все-таки розуміли, що передусім мусять керуватися положеннями Арбітражно-процесуального та Цивільного кодексів України, бо завтра «Васі—Петі» залишать високі кабінети, і тоді з них також можуть спитати за законом. А оскільки законодавство невмолимо вимагає погашення боргів, то арбітражний суд, незважаючи на «побажання» стольників, таки змушений був приймати юридично обгрунтовані рішення. Які, втім, необгрунтовано не виконувалися. Все це змусило кредиторів подати заяву про визнання ВАТ «ЛиНОС» банкрутом. Зрозуміло, що крок цей був вимушений — ним кредитори нібито говорили: давайте врешті-решт знайдемо взаємоприйнятне вирішення проблеми боргу. Але, мабуть, керівництво заводу просто-таки прикипіло душею до привласнених 375 тисяч тонн нафти і за жодних умов не хотіло повертати продукти переробки. А як же, запитаєте, рішення суду? Та що їм той суд, коли підприємство є стратегічно важливим об'єктом держави. До того ж і влада, не дуже розбираючись, чому виникла така ситуація та хто винен у занепаді нафтогіганта, недвозначно підтримала керівництво НПЗ. Тож тільки-но почалася судова справа про банкрутство ВАТ «ЛиНОС», кредитори та арбітражний суд відчули масований адміністративний тиск: організовуються пікетування приміщення Вищого арбітражного суду, вищих посадових осіб засипають листами-зверненнями трудового колективу з вимогами втрутитися у судовий процес. Так їм вдається спочатку відкласти порушення справи про банкрутство на два місяці, мотивуючи це «вирішенням питання на урядовому рівні» (лист ФДМУ), потім ще на півроку, а в цілому затягнути справу більш як на два роки. Тим часом робиться безліч спроб розпоряджатися акціями підприємства, не враховуючи при цьому інтересів внутрішніх кредиторів. А коли арбітражний суд, базуючись на досягнутих між боржником та кредиторами угодах про визнання обсягу боргу, порядок та умови його погашення, врешті-решт судовою ухвалою визначив кінцевий розмір боргів ВАТ «ЛиНОС» перед НВО «Агрокомплекс» та КНВФ «МАГНОВ», керівництво «ЛиНОСу», знову забувши про домовленості (а, можливо, заручившись високою підтримкою), стало вимагати від Президента України адміністративного втручання у судовий процес.

До речі, цей тиск не припиняється й донині. Так сталося, що того ж таки 10 вересня 1998 року, коли у нашій газеті було опубліковано попередній матеріал, газета «День» у статті «Кому вигідне банкрутство «ЛиНОСу» наводить висловлювання голови правління ВАТ «ЛиНОС» В. Лобача, що «Лисичанськнафтоогсинтез» простоює вже майже два місяці через те, що вкотре вже Арбітражний суд України наклав заборону на продаж пакета державних акцій». Питання про

ФЕОДАЛЬ

приватизацію нафтогіганта знову відкладено на невизначений термін. Одна з причин, на думку В. Лобача, — це намагання групи зацікавлених осіб прибрати підприємство до своїх рук... Простоювання нафтогіганта В. Лобач пов'язує із дефіцитом нафти, що його вони відчувають упродовж ось уже шести років... Тому він пропонує «припинити справу про банкрутство, бо якщо «ЛиНОС» — державне підприємство, то воно повинно мати дієву державну підтримку». А закінчується ця стаття традиційно: найближчим часом трудовий колектив збирається направити свою делегацію до Генерального прокурора України і до Вищого арбітражного суду.

Одне слово, як ви вже зрозуміли, й надалі справа подається так, що у всьому винні кредитори, котрі посягають на державну власність, а тому потрібно «прослідкувати їх діяльність». От тільки нафта як не надходила, так і не надходить на підприємство, бо хіба знайдеться дурень, що в цих умовах зважився б на співпрацю?

Здавалося, у цій справі вже нічого додати, бо в процесі кількарічного судового розгляду всі обставини було перебрано буквально по піщинці, і суд, відповідно до закону, як би того не хотілося керівництву «ЛиНОСа», прийняв рішення на користь кредиторів.

Але йому не хотілося

І численні звертання до Президента таки дали свій результат: гарант Конституції, фактично всупереч Конституції та судовим рішенням, розпорядився розібратися із ситуацією. Було створено так звану робочу групу для вивчення причин виникнення заборгованості «ЛиНОСу». У попередній публікації ми р
завдання. Та, як вия
розібратися, чому під
купу боргів і які при
Прем'єр-міністр доруч
яльність» кредиторів А
ражному суді розгляда
ство підприємства. Га
в цій ситуації варто ч
но, за розробкою СБУ
ліція, прокуратура, К
також, якщо невдовзі
деться на дрібному х
податків, чи на згвалт

Якщо не знайд
то хоч полякаі

Отож, ви пам'ятає
робочою групою терм
звернення з клопотан
раїни «з питання спр
ВАСУ від 15.07.1997 р
будь-які дії щодо відчу
цій ВАТ «ЛиНОС», щ
власності», до вирішен
крутство) як такої, що
Л.) Відповідальність
покладається на сам
док, коли Кабмін гол
арбітражний суд у нез
певненість влади у в
них методів — мовля
мало не покажеться,
іншим розкажуть. Уті
ли і не дуже поспішаю
носини» з «ЛиНОСом
А тим часом робоч
працює. Бо вже із сам
ло зрозуміло, що від
грунтувати скасування
зацію акцій підприємс
розгляду справи про
«ЛиНОС» до чергово
суми його заборгова
рам. Це — програма м
мум — адміністратив
вже законно прийнят
тись від встановлених
фактичних обставин
ним документам та за

повідали про її склад та ося, замість того, щоб ємство назбирало таку ни до цього призвели, СБУ «прослідкувати ді- За заявою яких в арбіт- ся справа про банкрут- , неважко уявити, чого ти кредиторам: очевид- є прийти податкова мі- і т. д. Не подивуємось ось із кредиторів попа- анстві, чи на несплаті нні... Як мовиться,

кону. Проте сама «довідка», що її підготувала робоча група, є досить цікавим зразком епістолярного жанру. Наприклад, її автори не забули нагадати, що під час щорічних зборів ЄБРР у Києві «ВАТ «ЛиНОС» серед ста кращих українських компаній на виставці-презентації зайняв провідні місця, а саме: 37-ме — за показником капіталізації, 41-е — за обсягом прибутку, 55-е — за розміром валового доходу», «з врахуванням рекомендованих порогових значень показників економічної... і національної безпеки... державне значення ВАТ «ЛиНОС» підвищується», «можливим потенційним інвестором може стати «РУНО» — транснаціональне російсько-україн-

НЕ ПРАВО,

ТОВАРИСТВО
АФТООРГСИНТЕЗ"
5400848
к-17, Луганської обл
7,27-72-24
18537 "Факел"
247 FAKEL SU
4) 212-14-82
хунок № 1467880
ому відділенні
МФО 304416
у 09304418

АКЦИОНЕРНОЕ ОБЩЕСТВО
"ЛИСИЧАНСКНЕФТЕОРГСИНТЕЗ"
Код 05400848
349117, г. Лисичанск-17, Луганской обл
2-15-07,27-72-24
Телетайп: 118537 "Факел"
Телекс: 131247 FAKEL SU
Факс: (044) 212-14-82
Расчетный счет № 1467880
в Лисичанском отделении
АК ПИБ МФО 304416
Код банка 09304418

№ 54/80
от

Президенту України

пану Л.Д.Кучмі

...оніде Даниловичу!

тривалого часу, з квітня 1997 року, у Вищому арбітражному розглядається справа № 45/8 про банкрутство ВАТ тооргсинтез» (ВАТ «ЛиНОС»). За це...

або Новітня історія боргу Лисичанського НПЗ

план-графік здійснення вих заходів передбачав до Верховної Ради Укння скасуванню ухвали (про заборону вчиняти ння та зміни статусу акеребувають у державній судом справи про банротизаконною. (?! —С. це доручення Кабміну ін. Тобто маємо випавно звинувачує Вищий нності. Така ось самовльності адміністратив- їх так перевіримо, що овго затямлять та ще й ші, схоже, вже затямиступати у «правові від-

упа робила вигляд, що остановки завдання бувимагають, а саме: оборони ВАСУ на реаліта чергове відкладання нання банкрутом ВАТ визначення остаточної внутрішнім кредитоум. А програма максиримусити суд змінити шення, тобто відмовиоцесуальному порядку ви, піти всупереч наявщити очі на вимоги за-

ське нафтове товариство, створене в 1994 році з ініціативи самого «ЛиНОСу». Не виключається підвищена зацікавленість в покупці акцій і в «ЛУКойл» чи компанії «ЮКСИ». Отож із цієї преамбули бачимо, що, попри заяви про державне значення підприємства, мета тут інша – продати нафтогігант так званому зовнішньому інвесторові, і на заваді цим планам стоїть рішення ВАСУ та непоступливість внутрішніх кредиторів.

Але зробивши такий вступ та перейшовши до оцінки фінансового становища «ЛиНОСу», робоча група зазначає, що «структура балансу товариства є незадовільною, а саме підприємство неплатоспроможним». Тобто фактично є банкрутом.

Однак кожна неплатоспроможність має свої цифри. А ось тут — деякі проблеми, бо в другому розділі довідки робоча група зазначає: «загальна заборгованість становить на початок III кварталу поточного року 216,2 млн. грн., тоді як у третьому розділі констатується, що рішенням «колегії суддів ВАСУ від 02.07.98 року по справі № 45/8... борг ВАТ «ЛиНОС» перед НВО «Агрокомплекс» визначено у сумі 216150544 грн. 95 коп. Ухвалою колегії ВАСУ в тому самому складі від 16.07.98 р. також остаточно, як і в першому випадку, визначений аналогічний борг перед КНВФ «МАГНОВ» у сумі 38758684 грн. 46 коп». Тож, тільки перед цими двома фірмами підприємство заборгувало багато більше, ніж 216 млн. грн. То, може, борг перед внутрішніми кредиторами боргом не вважається? Особливо, якщо зважити на те, що «основна причина заборгованості перед внутрішніми та зовнішніми кредиторами полягає в тому, що, виходячи із державних позицій,... для збору урожаю в 1992 році було прийнято відповідне державне рішення...» Як бачите, чиновницький апарат ніколи не стомлюється

Товкти воду в ступі

Та ще й сподівається мати з того чимало масла, чи то пак нафтопродуктів. Мовляв, якщо не вдасться геть з'їсти кредитора, то його з'їсть інфляція. Зауважимо, що про сплату відповідних відсотків за користування протягом багатьох років фактично безвідсотковим кредитом у довідці навіть не згадується, зате з'явилася геніальна ідея. Вона звучить так: «Чинним законодавством не передбачена можливість стягнення збитків, пов'язаних із знеціненням суми боргу в результаті інфляції». А тому, на думку робочої групи, вся ця справа «заслуговує на документальну перевірку прохання підприємства (тобто «ЛиНОСа». — **С. Л.**) до ВАСУ... щодо визначення розміру майнових вимог кредитора НВО «Агрокомплекс». Як мовиться, отримуйте ще одну «перевірочку», а там з Божою поміччю та інфляцією справу буде вирішено. Зрозуміло, що в цій ситуації можна особливо не напружуватися щодо правильності якихось там цифр. Та й, врешті-решт, кого це цікавитиме через якийсь час після зняття заборони на відчуження державної частки акцій «ЛиНОСу»? Тож перевірку пропоновано зробити грунтовну, починаючи з 1992 року та охопивши більш як десять комерційних фірм, що поставляли нафту на підприємство. І вся оця фільчина грамота складалася з однією лише метою — щоб останнім пунктом записати таке: «Вважаємо доцільним припинити розгляд справи про банкрутство ВАТ «ЛиНОС» до встановлення його фактичної заборгованості...», наче суд не встановив цієї заборгованості. Так було фактично

Запропоновано скасувати суд

Відтак 12 вересня 1998 року перший віцепрем'єр-міністр А. Голубченко, якому Президент України доручив розібратися із ситуацією, враховуючи важливість ВАТ «ЛиНОС» для економіки і безпеки держави, просить голову ВАСУ Д. Притику «скасувати заборону на реалізацію акцій підприємства і відкласти розгляд справи про визнання банкрутом ВАТ «ЛиНОС» до визначення остаточної суми його заборгованості внутрішнім кредиторам». І Вищий арбітражний суд, зважаючи на «переконливі рекомендації» влади, таки скасував своє законне рішення. Хоча, на нашу думку, не мав для цього жодних підстав, адже у довідці робочої групи не зафіксовано жодних юридично обгрунтованих претензій до акціонерного товариства, що порушило справу про банкрутство «ЛиНОСу», — НВО «Агрокомплекс». А наявність боргу «ЛиНОСу» перед КНВФ «МАГНОВ» та ті дискусії довкола нього, на підставі яких і базувалися висновки робочої групи щодо необхідності проведення документальної ревізії, не є предметом спору у справі 45/8 (банкрутство «ЛиНОСу»). Тобто, навіть якби з «МАГНОВ» були якісь проблеми, це не мало б вплинути на розгляд справи про банкрутство, що її порушив «Агрокомплекс». Отож арбітражний суд замість того, щоб відповісти на запитання: «Чи здатен боржник розрахуватися із кредиторами та чи бажає він це зробити», схиляється перед адміністративним тиском щодо прохання «ЛиНОСу», який сподівається, що реалізація державної частки акцій підприємства допоможе йому уникнути банкрутства. Не зрозуміло тільки, чому кредитори мусять вірити у ці сподівання? Адже з цим втрачаються будь-які гарантії, бо після реалізації державної частки акцій держава взагалі втратить до підприємства інтерес. А як можна повірити керівництву АТ, яке вже десятки разів порушувало досягнуті домовленості та угоди з НВО «Агрокомплекс»?! Утім, промовистою відповіддю на запитання, чи здатен та чи бажає «ЛиНОС» повернути борги внутрішнім кредиторам, є заява до голови ВАСУ голови правління АХК «Укрнафтопродукт», де зазначається, що 28.01.1998 року між компанією та «ЛиНОСом» було підписано угоду і графік погашення основної заборгованості у сумі 1 мільйон 135 тисяч 57 гривень, проте вони не виконуються, і на 14.09.98 року перераховано лише 20 тисяч гривень. Так само не погашається з травня 1995 року борг у розмірі близько півтори тисячі тонн дизпалива перед полтавським ВАТ «Облагропостач». Тож коли боржник не хоче (не може) погасити мільйонної заборгованості, чи здатен (чи хоче) він сплатити 216 мільйонів гривень «Агрокомплексу»?

А висновки із усього сказаного, на жаль, сумні

Доводиться констатувати: ВАТ «ЛиНОС», розуміючи, що йому не вдасться досягти потрібних судових рішень у ході відкритого судового процесу, який базується на рівності прав позивача і відповідача, вдалося до підтримки вищих посадових осіб, аргументуючи свої звернення словами про державні інтереси. Насправді ж тут проглядається чітке бажання за допомогою адміністративного тиску визначити розмір боргу та механізми його погашення.

Утім, боржника ще хоч якось можна зрозуміти: віддавати те, до чого звик і що вже вважав своїм, завжди важко. Але не можна миритися із фактами втручання адміністративних органів у діяльність судової влади — аж до створення так званої робочої групи, яка, судячи з підсумків роботи, фактично була покликана замінити суд. Спеціально для цієї групи та її творців нагадаємо, що статтею 124 Конституції України делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається. Як же тоді оцінювати всі оті «прохання» та «клопотання», котрі регулярно лягали на стіл голови ВАСУ? Не дивно, що він врешті-решт не витримав такого масованого тиску й підписав ухвалу про зняття заборони на відчуження від держави акцій такого «важливого для економіки і безпеки держави» ВАТ «ЛиНОС». Нагадаємо, що і під час дії ухвали Вищого арбітражного суду від 15.07.97 року про заборону вчиняти будь-які дії щодо відчуження, зміни статусу акцій ВАТ «ЛиНОС», які перебувають у державній власності, Фонд держмайна все-таки протизаконно продав майже 5 відсотків акцій на фондовому ринку за ціною у чотири номінали. Мабуть, можливий зиск (але вже не на користь держави) штовхнув його на такі дії, адже протягом двох тижнів ці акції було перепродано уже за ціною у 20 номіналів. Тож, як бачимо, чиновників не так турбували проблеми боргів підприємства (а саме під цим приводом було створено відому робочу групу), як узаконення можливості продавати акції ВАТ. Причому, якщо у плані-графіку термінових заходів щодо «ЛиНОСу» ще йшлося про звернення до Верховної Ради України «з питання сприяння скасуванню ухвали ВАСУ», то на ділі все виявилося простіше: «перший» пише «другому» і — справу зроблено. Адже через Верховну Раду питання могло й не пройти. Тільки чи знайдеться тепер порядний інвестор, що відважиться купити пакет акцій підприємства, за яким тягнеться безліч неврегульованих судових справ? Чи, може, уряд збирається його заманити демпінговими цінами на акції підприємства? Якщо ж так станеться, то рано чи пізно доведеться створювати робочу групу з приводу вивчення діяльності «робочої групи з перевірки»...

І на завершення хотілося б поцікавитися, чому Прем'єр-міністр В. Пустовойтенко, який під час відвідин ВАТ «ЛиНОС» доручив СБУ «прослідкувати діяльність» кредиторів АТ, не поставив перед цією службою важливіше завдання, а саме: куди було відвантажено нафтопродукти давальців та де осіли кошти від їх реалізації? Ці питання є корінними, центральними в історії боргів «ЛиНОСу».

А поки що доводиться констатувати: в Україні будується така правова система, де кожен може лише «мати право мати право», а реально право на боці того, в кого сила.

Та чи прагнемо ми такої «правової держави», де Президент, будучи гарантом Конституції, фактично зневажає судову систему України і ставить під сумнів ухвали судів? Щоб не бути голослівним, процитуємо резолюцію Л. Кучми на листі від трудового колективу «ЛиНОСу»: «При **таких судах** (підкреслення наше.— **С. Л.**) ми залишимося без державної власності» (Див. ксерокопію). Тобто цим Президент України натякає, що, на його думку, Вищий арбітражний суд прийняв не те рішення. Однак, не заперечуючи того, щоб Президент перейнявся долею Лисичанського нафтогіганта (хоча він мав би це зробити кілька років тому), стверджуємо: Конституція України категорично заперечує будь-яке втручання та тиск на суд — відповідну її статтю ми вже цитували. Особливо ж дивує, що така резолюція з'явилася на листі, в якому трудовий колектив зазначає: «через відсторонену позицію пасивних спостерігачів у цій справі — в. о. Генерального прокурора та голови Вищого арбітражного суду України, надзвичайно підірвано добре ім'я нашого підприємства...». Бо гадаємо, що судова влада і має чинити правосуддя відсторонено, інакше кажучи, неупереджено, для чого і передбачена пов'язка на очах Феміди. Якщо ж Президент виступає за упереджений суд, то це до правової держави не має жодного відношення. Тому сподіваємося: Президента просто ввели в оману щодо ситуації довкола боргів «ЛиНОСу». Наприклад, у цій самій резолюції Президент зазначає, що інакше «... ми залишимося без державної власності». Але весь парадокс полягає якраз у тому, що від ВАСУ вимагають скасувати заборону на реалізацію акцій підприємства, аби продати їх згадуваним потенційним інвесторам. Тобто зняття цієї заборони якраз і прискорить процес «залишення без державної власності». Тож виникає логічне запитання: хто такі оці «ми», що залишаться без державної власності? Чи, може, й у цьому випадку Президента, скажемо так, не повністю поінформували?

Нам же залишається нагадати: у правовій державі Закон і Конституція для всіх єдині, а відтак судові ухвали мають базуватися виключно на законодавчих нормах. Та висловити сподівання, що надалі Президент не накладатиме подібних резолюцій на листах, у яких стверджується: «ми намагалися використати надані законодавством можливості для зміни ситуації, однак наші зусилля не зустрічають достатньої підтримки у посадових осіб держави...» Тобто ми не заперечуємо, що закон буває недосконалим, але він — Закон! Тому влада може ініціювати зміни до законодавства, проте вона не може тиснути на суд, бо інакше наші суди провадитимуть «процеси», абсурдність яких дуже яскраво описав Франц Кафка в однойменному романі «Процес».

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Хроніка. Факти. Події

● *Оттава*

Канадцям не вистачає на життя...

У різних регіонах Канади тривають страйки трудящих, що домагаються підвищення заробітної плати, гарантій збереження робочих місць і поліпшення умов праці. Дестабілізовано роботу найбільшого в країні аеропорту Торонто, який щодня обслуговує 80 тисяч пасажирів. У Монреалі кілька тижнів страйкують муніципальні робітники та службовці. В Онтаріо страйк кількох тисяч учителів шкіл було перервано, але їх конфлікт із владою все ще не врегульовано.

● *Москва*

...А росіянам — навіть на смерть

Всеросійська акція протесту, очолювана профспілками, відбулася в 78 регіонах Росії. Основною формою протесту стали страйки та зупинення роботи на термін від півгодини до кількох годин. Люди вимагали погашення боргів із зарплати, індексації заборгованості та регулярності поточних сплат, а також зміни економічного курсу й ухвали законів, що гарантують соціальні права трудящих. Як казали на одному з мітингів, «сьогодні робоча людина в Росії не може ані прогодуватись, ані навіть померти від голоду», беручи до уваги нинішні ціни на поховальні послуги.

● *Вашингтон*

Негри не мають ілюзій

Кампанію за скасування антиіракських санкцій невоєнного спрямування почала фракція конгресменів-негрів. У листі президентові США Біллу Клінтону звернено заклик «розробити нову політику в гуманітарній галузі щодо Іраку». «Ми не маємо жодних ілюзій щодо Іраку, — твердять у листі конгресмени. — Але очевидно, що економічні санкції дозволяють Саддаму Хусейну використовувати страждання свого народу з політичною вигодою для себе».

● *Страсбург*

Не буде «громадян без паспорта»?

Генеральний секретар Ради Європи швед Даніель Тарпис вітав результати референдуму з питань громадянства, що відбувся в Латвії. Рішення латвійського народу полегшити натуралізацію значної частини населення (так званих «російськомовних», серед яких чимало українців) означає «важливий етап в інтеграції цих людей у латвійське суспільство».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Шляхи до Європейського суду

поки що залишаються не проторовані українцями

***З** усіх жителів України найбільших успіхів у зверненнях до Європейського суду з прав людини досягли засуджені до смертної кари, непогані шанси у журналістів, дещо менші — у робітників та пенсіонерів. Це з'ясувалося під час розмови кореспондента «ГУ» із заступником генерального секретаря Європейської комісії з прав людини (у якій проводять попередній розгляд і відбір позовів громадян на власні держави) Вольфганг ШТРАССЕ.*

— Як часто українські громадяни звертаються до Європейської комісії з прав людини?

— Нині ми маємо досить значну кількість звернень з України — приблизно 850 так званих «попередніх файлів». Але аж ніяк не всі вони потрапили чи можуть потрапити на розгляд Комісії і, далі, до Європейського суду з прав людини. Поясню чому.

Насамперед, звернення громадян розглядає у Страсбурзі секретаріат Європейської комісії з прав людини. Велика кількість звернень відхиляється через недотримання процедури позову до Суду: наприклад, скарги з України ми почали отримувати ще до того, як ваша держава стала членом Ради Європи, і розгляд таких справ — не в нашій компетенції. Також не розглядаємо факти можливих порушень прав людини, якщо вони мали місце до ратифікації Україною Європейської конвенції з прав людини — а це сталося 11 вересня минулого року. Крім того, багато звернень громадян відхилено на підставі того, що позови не стосуються порушення прав, які гарантує Конвенція. І, нарешті, до звернення сюди позивач має використати всі можливі способи захисту своїх прав, які гарантує йому національне законодавство, аж до апеляції у Верховний суд. Таку попередню процедуру відбору звернень громадян в основному збережено і в системі нового Європейського суду з прав людини, який розпочне свою роботу 2 листопада. Хоча оперативність розгляду заяв буде значно підвищено.

Так от, із названої кількості попередніх українських файлів інтерес для Суду можуть представляти десь із 500. Число вже зареєстрованих Комісією позовів проти України на сьогодні 150, а проголошених прийнятними для подальшого розгляду лише п'ять, усі вони — від засуджених до смертної кари і стосуються умов перебування в ув'язненні. До Європейського суду з прав людини поки що не було відіслано жодної української справи. Може скластися враження, що українським громадянам важко пробитися до Суду, але, повторю, головна перешкода — недотримання позивачами умов звернення.

— Як ви вважаєте, нинішня активність українських громадян у їхніх намаганнях добитися правди в Європейському суді значна для держави масштабів України?

— Думаю, це досить велика цифра. Можу порівняти із Польщею — відразу після ратифікації нею Конвенції ми мали справжній бум позовів громадян проти держави! Хоча, як і у вашому випадку, дуже багато з них не витримували попереднього розгляду в секретаріаті Комісії. Ще для порівняння можу сказати, що з Росії (яка ратифікувала Конвенцію лише минулого травня) ми маємо нині загалом 1300 звернень — включаючи й ті, що надходили до ратифікації.

— Що ви можете сказати про справу Головатого?

— Ми маємо це звернення. Більше, на жаль, поки що нічого — процедура є конфіденційною.

— Однією з найбільших проблем для українських громадян стала сьогодні невиплата зарплат підприємствами і невиплата пенсій. Чи слід трактувати це як порушення прав людини, зі скаргою на яке можна звертатися до Страсбурга?

— Метою діяльності Європейського суду з прав людини є захист громадянина перед державою. При цьому ми не захищаємо когось напряму проти третьої особи. Поясню. Наприклад, за законом кожен звинувачуваний має право на державного адвоката. Але навіть якщо, як вважає підсудний, цей адвокат захищав його не надто добре, він не може скаржитися з позовом на державу. От якби йому відмовили у праві на законний захист — то інша справа. Або ще така ситуація: у державній лікарні вас погано лікували, але в даному випадку лікар — приватна персона, ота сама третя особа. А от коли ув'язненому в тюрмі відмовили в наданні медичної допомоги — це вже порушення Європейської конвенції з прав людини.

Отже, проблема невиплати зарплат підприємствами не може бути предметом прямого звернення до Європейського суду з прав людини. Але є певна можливість обхідного шляху. Це може мати такий вигляд. Людина, якій місяцями не виплачують грошей, подає позов до суду на свого роботодавця. Суд задовольняє її позов. Але, зрозуміло, коштів у підприємства від цього не побільшає — отож судове рішення можуть і не виконати. Однак у цьому разі вже настає відповідальність держави, яка повинна слідкувати за виконанням судових рішень. І якщо врешті-решт держава це не забезпечує, тоді з'являється підстава для звернення до Страсбурга. Схожою є ситуація і з невиплатою пенсій. До речі, нещодавно Суд зобов'язав Бельгію виплатити своєму громадянинові певну компенсацію саме через невиконання там судового рішення. З України поки що ми подібних звернень не мали.

— Ще одна дедалі типовіша українська ситуація: наші суди взяли за звичку накладати непомірні штрафи на мас-медіа та журналістів за критичні матеріали щодо державних чиновників різних рангів. Провини журналістів оцінюють у суму, що становить їхній кількарічний заробіток...

— Передусім зазначу, що, як правило, сама посада високопоставленого політика чи чиновника передбачає критику на його адресу і тому він мав би сприймати це як нормальне явище. Щодо подібних судових рішень проти журналістів, то треба дивитися на три умови. Перша — законність (можливо, певні українські закони й регламентують тут міру покарання). Друга — чи є предмет розгляду темою Європейської конвенції з прав людини — а в даному випадку захист честі й гідності нею є. Третя, одна з найважливіших, — доцільність такого рішення суду в умовах демократичного суспільства; тобто чи була справді необхідність такого суворого покарання. Це також можна інтерпретувати як критерій пропорційності провини і покарання. Як підказує ваше запитання, у даному випадкові саме це може скласти предмет для звернення до Страсбурга. Ще додам — звернення до Комісії має відбутися не пізніш як за шість місяців після відмови позивачеві у вищій національній інстанції — до речі, через недотримання цієї вимоги ми також змушені відхиляти дуже багато позовів. Щодо самих фактів судових справ проти журналістів додам: представники мас-медіа мають писати про перевірені речі, які можуть довести. Наприклад, нині преса чого тільки не говорить і не пише про Клінтона та його стосунки з Монікою Левінською — він поводився аморально тощо. Але чи є хоч якісь підстави для покарання за цю критику журналістів?

— Щодо Клінтона: як ви вважаєте, чи можливе надходження справи подібного характеру до Європейського суду з прав людини?

— Нещодавно ми мали цікавий випадок: лорд Спенсер, брат принцеси Діани, подав позов стосовно бездіяльності держави щодо втручання в його особисте життя надто нав'язливих журналістів. Зазначу, відповідно до Європейської конвенції з прав людини держави мають низку обов'язків щодо захисту приватного життя громадян. Але справу Спенсера було відхилено Комісією, оскільки, як з'ясувалося, лорд не використав усі наявні у Великобританії засоби. Утім випадок показує, що розв'язання Судом спірних питань зі сфери приватного життя також можливе.

Інтерв'ю взяв Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Тамаз ЛАМСАДЗЕ, «Голос України» (з Тбілісі)

До виборів не допущено

***Г**аряча осінь, напророчена Грузії російськими політиками та політологами, набирає обертів. І пов'язано це з рішенням Центральної виборчої комісії не допускати до виборів до місцевих органів влади Компартію.*

Зовсім недавно, при спробі провести з'їзд біженців з Абхазії, сталася сутичка між тбіліським омоном та частиною найбільш радикально налаштованих біженців, яких патронують представники Народно-патріотичного фронту та близькі до них комуністи (фронт і комуністів об'єднує прагнення відновити Радянський Союз). Під час сутички між шеренгами і невеликою групою учасників мітингу опинився лідер Компартії Грузії Пантелеймон Георгадзе. Несподівано у нього стався серцевий напад, і Георгадзе впав. Однак його колегам по партії здалося, що лідера вдарили. Це й стало приводом до сутички.

Скандал набув таких масштабів, що на з'їзді Народно-патріотичного фронту (у його лавах колишні прибічники Шеварднадзе, котрі залишилися без посад) голова Лейбористської партії Грузії — він же член парламенту країни — вступив до лав Компартії з тим, щоб комуністи все-таки взяли участь у виборах.

Е. Шеварднадзе так оцінив ситуацію: «У Грузії всі політичні партії мають право на існування лише в рамках Конституції. Політична сила, яка не мириться з Конституцією й порушує її, у країні існувати не зможе. Не кажу, що комуністи порушують Основний Закон, але всім партіям має бути добре відомо: Конституція — це святая святих, якою повинні керуватися всі політичні сили».

До речі, як показують останні результати опитувань громадської думки, підтримки у грузинських комуністів у суспільстві практично немає. Їхніми основними прибічниками залишаються пенсіонери. Молодь цілком дотримується правоцентристських західних поглядів.

Марат ЗУБКО, «Голос України» (з Гельсінкі)

Кохання в уряді

Ні, йдеться не про любовну інтрижку, яку часом дозволяють собі навіть керівні мужі й дами. Два члени уряду Швеції — міністр фінансів Ерік Осбринк та глава відомства шкіл Ільва Юханссон оголосили на прес-конференції у Стокгольмі про те, що закохані одне в одного й мають намір одружитися.

Історія знає такі випадки. Однак відразу виникло питання про загрозу сімейності в кабінеті міністрів. Адже від відомства Еріка Осбринка багато в чому залежать інші міністерства, зокрема й те, яким керує Ільва Юханссон.

Юристи уряду вже вивчають це питання. Поки що вони не бачать великої потреби у відставці одного з двох закоханих. Але це ще не остаточне рішення. Журналісти висловлюють думку, що прем'єр-міністру Швеції Єрану Перссону доведеться вжити жорстких заходів. Адже ця ситуація може дати привід опозиції для зайвої критики кабінету міністрів.

Політичний оглядач шведського телебачення К.-Г. Бергстрем вважає, що жертвою, мабуть, стане Ільва Юханссон. А якщо це станеться, то місцеві феміністки навряд чи зможуть промовчати.

Джерела на довір'ї?

Запитання руба

Газета «Зеркало недели» під інтригуючою рубрикою «Ситуація» опублікувала репліку «Может ли крупнейший должник банка «Украина» стать его совладельцем?» Досі такі запитання були риторичні бо, зрозуміло, що не може. Проте газета, схоже, стверджує протилежне. Принаймні для цього автори, нагадуючи про інтригу з призначенням нового керівництва агробанку «Україна», проводять наївні, чи то пак навіть кумедні, паралелі з російським банком «СБС-Агро». У такий спосіб читача, як правило, переконують, що автор знає більше, ніж говорить. Тим часом репліка, що називається, безіменна, а газета посилається на банківські та позабанківські джерела, які заслуговують на довір'я. А вони, поза всякими сумнівами, стверджують, буцімто найбільшим боржником банку є компанія «УкрРос». Що такий-сякий «УкрРос» переймається лобіюванням інтересів керівників, помічених у видачі сумнівних кредитів. І що ситуація до такої міри тривожна, що «не только специалисты, но и простые люди видят на примере некоторых русских банков, к чему приводит непрофессиональный и авантюрный подход к делу». Ось тут, справді, поцілили в яблучко, бо звинувачення на адресу «УкрРосу» інакше як авантюрою назвати не можна. Його репутація як одного з найпотужніших цукрових трейдерів дуже добре відома в банку «Україна». Компанія зажила слави найавторитетнішого клієнта. І саме тому, що «заборгованості в кредитах, гарантіях та акредитивах немає». В цьому запевняє громадськість не анонімне джерело, а в. о. голови правління банку «Україна» Сергій Подік.

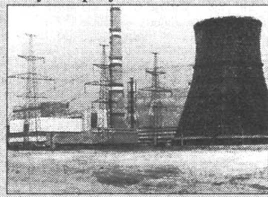
Стало темно, буде й холодно

(Початок на 1-й стор.).

За словами начальника транспортно-паливного управління Міністерства енергетики Анатолія Проценка, нині електростанції продовжують роботу за рахунок запасів мазуту і вугілля.

Разом з тим відсутність газопостачання, припустив А. Проценко, може істотно ускладнити ситуацію з настанням опалювального сезону. При цьому він висловив сумнів у можливості повноцінного забезпечення теплом житлових масивів і підприємств за рахунок наявних ресурсів мазуту (середня потреба вітчизняних ТЕС у мазуті — 6 тис. тонн на добу) у зв'язку зі скороченням обсягів роботи вітчизняних нафтопереробних заводів.

За даними Держкомітету нафтової, газової і нафтопереробної промисловості, на середину вересня на українські НПЗ було поставлено 350 тис. тонн нафти, що приблизно на 100 тис. тонн менше порівняно з аналогічним періодом минулого року.

Оголошення

Вниманию акционеров ОАО «Днепроэнерго»

Правление ОАО «Днепроэнерго» сообщает, что выплата дивидендов акционерам — физическим лицам —осуществляется с 20 октября по 5 ноября 1998 г. согласно реестру акционеров на 01.06.1998 г.

Размер дивидендов — 5,449 грн. на 1 акцию.

Для получения дивидендов акционерам необходимо иметь:

— документ, удостоверяющий личность,

— справку налоговой инспекции о присвоении идентификационного кода.

Место выплаты: г. Запорожье, ул. Плотинная, 2, касса (8.00—10.00, 14.00—17.00).

Акционеры, не получившие в указанный срок дивиденды, получат их почтовым переводом по адресу акционера в реестре (оплата услуги за счет акционера согласно положению о выплате дивидендов).

Телефоны для справок: г. Запорожье (0612) 58-47-49, 58-47-63, 58-47-35.

Інформація про емісію акцій нової номінальної вартості відкритого акціонерного товариства «Укргіпроруда»

1. Характеристика емітента

Найменування емітента: відкрите акціонерне товариство «Укргіпроруда»;

Місце розташування, номери телефону та телефаксу: 310058 м. Харків, вул. Ромена Роллана, 12, тел. 43-29-03 факс 43-12-03.

Дата державної реєстрації: 19.08.1994 р. рішення № 300/1 Дзержинської районної ради народних депутатів м. Харкова.

Загальний обсяг і обсяг сплаченої частки статутного фонду: 17580 (сімнадцять тисяч п'ятсот вісімдесят), статутний фонд сплачено сповна.

2. Дані про емісію цінних паперів:

Дата і номер рішення (протоколу) про емісію акцій нової номінальної вартості:
Протокол № 3 від 17.04.1998 р.

Загальна сума випуску акцій:
1054800 (один мільйон п'ятдесят чотири тисячі вісімсот) гривень;

кількість акцій:
3516000 (три мільйони п'ятсот шістнадцять тисяч);

номінальна вартість:
30 копійок:

тип і категорії акцій:
Прості іменні;

серії та порядкові номери акцій:
Акції товариство випускає одночасно, однієї серії «А-001» за номерами від № 0000001 до № 3516000.

форма випуску акцій:
Документарна у вигляді сертифіката акцій на загальну сумарну вартість.

Порядок отримання акціонерами акцій нової номінальної вартості:
Акції попереднього випуску обмінюються на акції нової номінальної вартості відповідно до кількості акції, якими володіє акціонер.

Початок обміну проводиться з 1 листопада 1998 р. за адресою: м. Харків, вул. Ромена Роллана, 12. Обмеження терміну обміну акцій забороняється.

Права, що надаються власникам простих іменних акцій:
брати участь у загальних зборах акціонерів, обирати та бути обраним до органів управління товариства та його посадовими особами, брати участь в управлінні справами товариства, брати участь у розподілі прибутків товариства та отримувати частку прибутків (дивіденди) пропорційно до частки кожного з акціонерів, отримувати інформацію про діяльність товариства, отримати частину вартості майна товариства у разі його ліквідації пропорційно до вартості належних їм акцій товариства, передавати акції, що йому належать, у порядку, визначеному чинним законодавством, користуватися переважним правом на придбання додатково випущених акцій товариства, власники акцій можуть мати також інші права, передбачені чинним законодавством.

Общее собрание учредителей ЗСАО «Релмис»

состоится 01.12.98 года в 11-00 по адресу: г. Запорожье, ул. 40 лет Советской Украины, 39-б (ДК «ЗАС»). Регистрация участников с 10-00 до 10-40.

Повестка дня:

1. Утверждение акта ликвидационной комиссии.
2. Утверждение распределения средств между учредителями.
3. Назначение ответственного лица по завершении процедуры ликвидации в госорганах.

Учредителям иметь при себе паспорт.

Учредитель.

В связи с самоликвидацией ООО «Агростройсервис» прекращает свою деятельность. Претензии принимаются на протяжении одного месяца со дня опубликования объявления по адресу: 332616, Запорожская обл., Каменско-Днепровский район, с. В.-Знаменка, ул. Ленина, 306. Тел. (06138) 93-2-40.

Шановні акціонери!

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів **ЗАТ «Алеко-Сервіс»** відбудуться 27 листопада 1998 року о 15 годині за адресою: м. Київ, вул. 1-го Травня, 1-а.

Порядок денний.

1. Звіт ради АТ.
2. Звіт дирекції АТ.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Прийняття нової редакції статуту та змін до установчого договору.
5. Обрання органів управління товариством.
6. Про розподіл прибутку товариства.
7. Різне.

Початок реєстрації о 14 годині.

Дирекція АТ.

До уваги осіб, зареєстрованих у реєстрі акціонерів ВАТ «Миколаївцемент»!

ТОВ «Партнер» повідомляє, що в зв'язку з відновленням 8 жовтня 1998 року системи реєстру акціонерів ВАТ «Миколаївцемент», всі операції з цінними паперами проводяться в системі реєстру у звичайному режимі.

Шановні акціонери ВАТ «Саратський райагропостач»!

Загальні збори акціонерів (їх представників) відбудуться 27 листопада 1998 року за адресою: Одеська обл., смт Сарата, вул. Заводська, 2.

Початок зборів об 11.30. Реєстрація учасників з 9.00 до 11.00.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності ВАТ за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії та затвердження річного балансу за 1997 рік.
3. Внесення доповнень та змін у статут ВАТ відповідно до закону України «Про господарські товариства».
4. Вибори членів спостережної ради та ревізійної комісії.
5. Визначення форми випуску цінних паперів —документарна чи бездокументарна.
6. Затвердження рішення про передачу реєстру незалежному реєстраторові ТОВ «Регістр-Д».

Довідки за телефонами: (248) 2-18-96, 2-20-35.

Правління ВАТ «Саратський райагропостач».

Жовтневый районный суд Кривого Рога сообщает, что 12 октября 1998 года состоится аукцион (публичные торги) по реализации заложенного имущества.

Сведения об имуществе и условиях проведения торгов:

Имущество — железорудный концентрат ОАО «Центральный ГОК» в количестве 20000 тонн, находится по адресу: г. Кривой Рог-510, пос. Мировское.

Начальная стоимость реализации — 364800 грн. (18 грн. 24 коп. за 1 тонну).

Качественные показатели в концентрате соответствуют требованиям ТУ-14-9-332-97 (не ниже 65%).

Сумма средств, вносимых лицами, изъявившими желание зарегистрироваться как участники аукциона, — 17 грн. — регистрационный взнос и 10% начальной стоимости реализации имущества, перечисляется раздельно на счет суда № 253093 в Криворожском филиале АППБ «Аваль», МФО 306748.

Прием заявлений заканчивается за 3 дня до начала торгов.

Время и место проведения торгов — в 10 часов по адресу: 324029, г. Кривой Рог, ул. Невская, 3.

Время ознакомления с имуществом — с 10 до 16 часов.

Телефон для справок: (0564) 53-50-68.

Арбітражний суд Донецької області (340105, м. Донецьк, бульвар Пушкіна, 34) порушив справу № 18-565 про банкрутство приватної фірми «Роніка» (340114, м. Донецьк, пров. Панфілова, 9-5; п/р 26007185154001 в ДРУКБ «Приватбанк», МФО 335496, код ОКПО — 23601205).

Вимоги кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу № 9/25-018-б про банкрутство Любешівського сільського споживчого товариства (264560, смт Любешів Волинської обл., р/р 460010 в АПБ «Україна» м. Любешів, МФО 303183, код 1743766).

Кредиторам звертатися протягом місяця до арбітражного суду.

Арбітражний суд Сумської області (244004, м. Суми, вул. Рибалка, 2) порушив справу № 2706-11/259 про визнання банкрутом ТОВ «Зернівська нафтобаза» (245000, м. Середина-Буда, пров. Ювілейний, 4-а) р/р 26005200305001 в міському відділенні АПБ «Україна»).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражним судом м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушено справу № 15/344 про банкрутство СП «Моран-Інтернешнл» (м. Київ, вул. Копиловського, 65).

Оголошення дається з метою в місячний термін виявити кредиторів та можливих санаторів.

Совместное украинско-российское предприятие в форме общества с ограниченной ответственностью «Парус» объявляет о своей ликвидации.

Все претензии к предприятию принимаются в течение 2-х месяцев с момента опубликования данного объявления.

Арбітражним судом м. Києва (252030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушено справу № 5/125 «б» про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Вант» (юридична адреса: 252186, м. Київ, Повітрофлотський проспект, 40; фактична адреса: 252205, Київ, Оболонський проспект, 18 «б», кв.40; р/р 26004201835001 у Хрещатицькому відділенні банку «Україна», МФО 300034).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У номер

● *Київ*

Є наказ йому — в казарму

Міністр оборони України Олександр Кузьмук підписав наказ про призов на строкову військову службу в жовтні—грудні 1998 року і про звільнення в запас військовослужбовців, які відслужили належний термін дійсної служби.

Згідно з наказом, на строкову службу призиваються громадяни України чоловічої статі 1971—1980 років народження, яким на день відправлення до військових частин виповнилося 18 років і які не мають права на відстрочку або втратили це право.

Всього підлягають призову 49510 чоловік.

Звільняються в запас солдати і сержанти, що призивалися у квітні — червні 1997 року, а також ті, що мають вищу освіту і призвані у жовтні — грудні 1997 року, матроси і старшини кораблів, суден і берегових частин бойового забезпечення Військово-морських сил України, призвані у жовтні — грудні 1996 року, а також ті, що мають вищу освіту і призвані у квітні — червні 1997 року.

● *Кіровоград*

Амністія вже дається взнаки

У Аджамці Кіровоградського району зґвалтовано і вбито сімнадцятирічну дівчину, студентку одного із кіровоградських вузів.

Міліція швидко знайшла винних у смерті дівчини. Обоє — місцеві жителі. Один із них кілька днів тому повернувся додому із місць позбавлення волі. Його було достроково звільнено згідно із Указом Президента «Про амністію».

● *Донецьк*

Хворому суспільству і скальпель не допоможе

Представники 25-тисячної армії українських хірургів з'їхалися цими днями до Донецька на свій третій конгрес. У час, коли заможніші громадяни воліють лягати під ніж за межами рідної держави, вітчизняні світила нагадують: кваліфікація наших майстрів скальпеля не нижча. Тривожить інше — за словами голови правління Наукового товариства хірургів України академіка Олександра Шалімова, переважна більшість —90 відсотків — хворих оперуються як невідкладні, тож лікування таких хворих ускладнюється і дорожчає.

● *Сімферополь*

Викрадення у стилі телебойовика

Невідомі злочинці пограбували робочий кабінет генерального директора державної телерадіокомпанії «Крим» Валерія Низового.

Зникла дорога відео- і аудіоапаратура, програмні касети, металевий ящик з документами і печатко телекомпанії.

Цей надзвичайний випадок Валерій Низовий розцінює як спробу дестабілізувати обстановку в інформаційному просторі Криму.

Міста визначено

Агенція «France Press» повідомила зі штаб-квартири УЄФА з Цюріха (Швейцарія) про місця проведення фінальних матчів єврокубків 1999 року з футболу. Ліга чемпіонів — 26 травня, Барселона (Іспанія), стадіон «Камп Ноу»; Кубок кубків — 19 травня, Бірмінгем (Англія); Кубок УЄФА —12 травня, Москва (Росія), «Лужники».

Там, де вміють, — багатіють

Досвід

ШАЦЬКИЙ учбово-дослідний держлісгосп — своєрідне базове підприємство для учнів місцевого лісного технікуму і єдине серед 14 держлісгоспів об'єднання «Волиньліс». І хоч територія і потужність його невеликі, останнім часом підприємство спинається на ноги. Фінансово зміцнюється, встановлює ділові контакти із зарубіжними партнерами. Як це лісівникам вдається?

— Деревини заготовляємо мало — 12 тисяч куб. метрів на рік, — розповідає директор Шацького держлісгоспу Зіновій Колісник. — Наші ліси малопродуктивні, межують з лісами національного природного парку, отже про розширення не може бути й мови. Тому вирішили шукати інші шляхи одержання прибутку. Багато росте в нас ягід, грибів... З давніх-давен поліщук вправно використовував лозу, робив з неї меблі, плів кошики. І ми пригадали ремесла предків.

Справді, виходить непогано. Тільки цього року тут заготовили і переробили 10 тонн березового соку, 5 тонн суниць, понад 2 тонни ягід чорниці. В держлісгоспі є своя велика плантація журавлини, майже на 30-гектарній площі росте чорноплідна горобина. Начальник консервного цеху Катерина Бондарчук похвалилася, що у вересні буде виготовлено не менше як 10 тонн варення та соку з цієї ягоди. Консервують тут і гриби, заготовляють лікарські трави.

— Добрий прибуток дає нам заготівля живиці із сосни, — продовжує розмову Зіновій Іванович. — Одна тонна живиці коштує 700 доларів, а цього року думаємо заготовити принаймні 10 тонн. Велику кількість її купують поляки, зацікавилися німці, австрійці.

В держлісгоспі працює і лозосувенірний цех, де виготовляють майже десять найменувань меблів. А ще — десятки видів сувенірів. Під час грибного сезону виготовляють 16—17 тисяч штук кошиків для грибів, які вмить розпродують. Ось так копійка до копійки — і є гроші. А вони, як відомо, дають можливість розвиватися. Нещодавно в одної австрійської фірми придбали нове устаткування для переробки деревини. Дає прибуток і власна пасіка. Щороку одержують понад 200 кілограмів смачного меду, який продають у власному магазині біля озера Світязь. Кілька ставків, де водиться риба, теж прибуткові.

Зіновій Іванович не скаржиться на всілякі економічні негаразди. Не любить, коли це роблять його підлеглі. Коли чує такі розмови, то питає: «А що ти сьогодні зробив, щоб було ліпше?..» А тому учням лісного технікуму є чому тут повчитися. І не тільки їм.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

Навіть у Кремлі нас згадують із вдячністю

Ювілей

Миколаївському заводу мастильного і фільтрувального устаткування виповнилося 125 років. Висока якість продукції дала змогу колективові зберегти престижних замовників у Німеччині, Польщі, Росії, Білорусі і, як наслідок, утриматися на плаву.

До слова, і сьогодні діє знаменита система змащування кремлівських курантів, розроблена заводськими спеціалістами ще в 70-х роках.

На знімку: розробники системи змащування кремлівських курантів з колишнім директором заводу В. Семеновим (у центрі).

Фото Олександра КРЕМКА (ДІНАУ).

Виноград занесуть до Червоної книги

(Початок на 1-й стор.).

— Постарішали наші виноградники, — пояснює Володимир Савченко. — Багатьом посадкам більш як 25 років. За людськими мірками це вік, коли народжувати тяжко. Ось урожаї і знизилися. А подовжувати життя старому винограднику економічно невигідно: він частіше хворіє, а значить, потребує дедалі більше грошей на «ліки», тобто на хімічні засоби захисту. І таке становище не лише у нас, а й у решті виноградарських господарств району і області. Вимруть виноградники — і тисячі людей втратять роботу, а країна — смачні ягоди і виноматеріал. Ще три роки — і виноград можна буде занести до Червоної книги. Зникне...

Бити на сполох з цього приводу Володимир Савченко почав давно. Використовуючи свій статус депутата облради, обійшов обласне начальство, звернувся до МінАПК, написав листи віце-прем'єрові М. Білоблоцькому і прем'єрові В. Пустовойтенку з проханням надати кошти на оновлення виноградників. Прем'єр дав доручення тодішньому сільгоспміністрові Ю. Карасику і міністрові фінансів І. Мітюкову «віднайти можливість позитивного розв'язання зазначеного питання».

Звичайно, досі можливість двома міністрами вишукано не було. І оновлювати виноградники не почали, а отже, час згаяно. У «Лиманському», де не виплачують зарплатню людям, вирішили все ж таки готувати площі під садіння саджанців. Уже підготовлено 50 гектарів. На більше грошей нема. Адже вартість насадження одного гектара виноградників, зважаючи на догляд за молодими посадками протягом перших трьох років, становить 20 тисяч гривень. Такі витрати може взяти на себе тільки держава. Коли, звісно, їй потрібні виноградарство і виноперобна промисловість. Найлегше занести виноград до Червоної книги: немає культури — немає і проблем...

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Спорт

За Кубок України

Футбол. Матчі-відповіді 1/16 фіналу (перший етап).

«Цементник-Хорда» — ФК «ЛЬВІВ» — 3:2 (перший матч —0:5), «КРЕМІНЬ» — «Торпедо» — 0:0 (2:0), ФК «ЧЕРКАСИ» — «Явір» — 3:1 (0:0), «ДЕСНА» — «Газівник» — 5:0 (0:2), «Папірник» — «МЕТАЛУРГ» Нк — 0:1 (0:1), «СТАЛЬ» — «Зоря» — 7:0 (0:0), «ВОЛИНЬ» — «Нафтовик» — 1:0 (4:5).

... А далі підуть чехи

Відбірковий турнір чемпіонату Європи-99 (вік гравців до 18 років). Україна — Чехія. 1:2.

1:0 Монарьов, 29, 1:1 Коуповський (70), 1:2 Барош (90).

Україна: Колодюк, Бідненко, Шершун, Ришкевич, Войнаровський, Запояско, Бутенко, Федорченко (Разгон, 46), Монарьов, Акопян, Телятников.

Чехія: Колар, Гаєк, Гручера, Шрамек, Коуповський (Копп, 79), Світак (Коблік, 46), Мюллер (Пролак, 46), Росицький, Барош, Полачек, Спілачек.

Попереджено: Войнаровського (22), Бароша (30), Разгона (60).

Арбітр — Дитмар Драбек (Австрія); **асистенти** —Альгірдас Дубінскас (Литва), Іван Добринов (Болгарія).

6 жовтня. Бориспіль. Стадіон «Колос». 5 градусів. 1 000 глядачів.

До завершення матчу залишалося якихось тридцять секунд (арбітр додав дві хвилини). На той момент господарі мали в руках бажаний для них результат — нічию. Але чехи, які особливо несамовито насідали під завісу поєдинку, зробили довгу передачу за голови наших захисників. І їхній форвард Барош (один із найкращих серед гостей) «вивалився» сам на сам з Андрієм Колодюком і влучно пробив під поперечину. Наші лише встигли розіграти м'яча з центру, і все було закінчено. Далі в турнірі підуть чехи (добротна команда з хорошим добором виконавців), а ми зійшли з дистанції.

А початок був дуже перспективний. Чудовий пас зробив В'ячеслав Запояско, пройшовши правим флангом. А Роман Монарьов у високому стрибку ефектно пробив головою. До речі, в першому таймі у наших було ще кілька нагод засмутити воротаря гостей. Запам'ятався красивий «зрячий» удар низом здалеку Романа Войнаровського. Одне слово, українці були помітніші.

Однак після перерви чехи змінили тактику і перехопили ініціативу. А в лавах господарів переbудов, на жаль, не спостерігалося. Втім, «не сипатиму сіль на рани» Валентинові Луценку. Він пережив, либонь, один із найнеприємніших днів у житті. Не став для нього і його підопічних тривожним дзвінком пропущений гол після чітко виконаного штрафного Коуповським. Усе залишалося без змін. У підсумку українська команда отримала те, про що вже написано на початку звіту...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Бориспіль.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 189440.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311193.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0